

ה"ת 48761/05/22 - נוראן סקחפי נגד ימ"ר תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 48761-05-22 סקחפי נ' ימ"ר תל אביב

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ
המבקשת:
נגד

נוראן סקחפי באמצעות ב"כ עו"ד נעאמנה

המשיבה:
ימ"ר תל אביב

החלטה

בפניי בקשת המבקשת להשבת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - "הפקודה").

1. ביום 23.5.22 הגישה המבקשת בקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג BMW מ.ר. 62-985-11 (להלן - "הרכב") אשר לטענתה היא בעליו הרשום ושנודע לה משכניה כי הוא נתפס על ידי המשטרה באפריל 2022. עוד טענה, כי היא לא ביצעה כל עבירה והיא אינה קשורה לביצועה של עבירה ועל כן, אין עילה המצדיקה את המשך החזקת הרכב על ידי המשיבה.

2. בתגובה לבקשה, ביום 15.6.22 העבירה המשיבה לעיוני, באמצעות המזכירות, דו"ח סודי [סומן 1].

3. ביום 23.6.22 התקיים דיון בפניי. אציין, כי כבר בפתח הדיון, הציעה המשיבה כי הרכב ישוחרר בכפוף להפקדה של 30% מערכו לצד תנאים נוספים כמקובל, וזאת ככל שיש הסכמה מצד ב"כ המבקשת.

4. ב"כ המבקשת התנגד להצעה וטען, כי המבקשת לא ביצעה כל עבירה, אינה חשודה ולא נחקרה. עוד טען, כי משלא חקרו אף אחד ומשאין כל עילה להחזקת הרכב, אין מקום להמשך תפיסתו ויש להורות על שחרורו ללא תנאים. כמו כן טען, כי גם בעתיד לא ניתן יהיה לחלט את הרכב, ככל שמדובר במעורבות בביצוע עבירות תעבורה.

5. מנגד טענה המשיבה, כי הרכב נתפס בשל מעורבותו בחשד לביצוע עבירה מסוג פשע חמור וכן עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. לעניין זה הפנתה המשיבה לתיק שהועבר לעיוני ולדו"ח הסודי [סומן 1]. עוד טען, כי הרכב נתפס בשל העבירה אשר בביצועה היה מעורב וכי נוכח מהות העבירה יש כוונה לחלט את הרכב בעתיד. בנוסף הבהירה המשיבה, כי קיים חשד שהרכב נמצא בשימוש של אחר, לרבות במועד ביצוע העבירה וכי האדם אשר עושה שימוש ברכב ומחזיק בו הוא בעליו הלכה למעשה וכי נכון לעת הזו מתנהלת חקירה וישנן פעולות הנדרשות לביצוע.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בדו"ח הסודי וחומרי חקירה אשר הוגשו לבית המשפט [סומנו 1 - 14], מצאתי לקבוע קיומו של חשד סביר לפיו הרכב שימש לביצוע עבירה מסוג פשע וזאת לצד עבירות נוספות, חלקן עבירות תעבורה אשר יש בהן משום סיכון לחיי אדם. עוד אני קובעת, כי מחומר הראיות שהוצג בפניי עולה בבירור, כי הרכב אינו נמצא בחזקתה של המבקשת כי אם בחזקתו ושימושו של פלוני אשר עושה בו שימוש דרך קבע.

7. ולעניין זה כבר נקבע, ולא אחת, כי רישום של רכב על שם מאן-דהוא אינו מעיד בהכרח על הבעלות ברכב (ר' רע"פ 5271/90 **שלום מירלשווילי נ' מדינת ישראל** (1991) וגם ע"פ 7376/02 **ירון כהן נ' מדינת ישראל** (2003)). בענייננו, מעיון בתיק החקירה עולה, כי הרכב נמצא בחזקתו ושימושו של פלוני מזה תקופה ארוכה ובאופן שהרכב שייך למעשה לאותו פלוני, על אף שלטענת המבקשת הרכב רשום על שמה והיא בעליו.

8. סעיף 32(א) לפקודה אשר כותרתו "**סמכות לתפוס חפצים**" קובע -

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

9. התפיסה במקרה שלפנינו נעשתה מכוח סעיף 32 לפקודה, המפרט חמש חלופות העשויות, כל אחת בפני עצמה, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ: כאשר יסוד סביר להניח שבאותו חפץ נעברה עבירה; שבאותו חפץ עומדים לעבור עבירה; שהחפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; שהחפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה; או שהחפץ שימש אמצעי לביצוע העבירה. וכך גם נקבע בבש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (2006) (להלן - "**עניין לרגו**") -

"כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפץ, וכל אחת משקפת תכלית המיוחדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות" (ר' גם בש"פ 4526/18 **שאול אולוביץ נ' מדינת ישראל** (2018)).

ואמנם, עולה מהחומר שהוצג לעיוני כמו גם מדברי המשיבה בדיון, כי תפיסת הרכב נועדה לקדם תכלית של חילוט, שכן בחפץ נעשה שימוש לצורך עבירה (רע"פ 7600/07 **אברם נ' מדינת ישראל** (2009)).

10. זאת ועוד, מקור הסמכות לתפוס חפצים כדי להבטיח את אפשרות חילוטם בסיום המשפט מצוי בסעיף 39 לפקודה אשר כותרתו "**צו חילוט**" -

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

11. בעניין **לרגו** נקבע בהקשרו של סעיף 39 לפקודה כך -

"בתפיסת חפץ לצורך חילוטו מאחר שהוכתם בכתם עבירה, בין כיוון ששימש לביצוע העבירה, בין שניתן כשכר בעד ביצועה, ובין שניתן כאמצעי לביצועה, צופה פני עתיד ההליך המשפטי וסימומו. תפיסה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על העבריין, ומשקפת את גישת המחוקק לפיה פגיעה בזכות הקניין

לגבי חפץ שהוכתם בעבירה מבטאת עונש ראוי בנסיבות מתאימות".

12. לאור האמור, אני קובעת כי ראוי להתיר למדינה להחזיק ברכב על מנת לאפשר את חילוטו בתום ההליך המשפטי, ככל שיוגש בעתיד כנגד האדם אשר עושה בו שימוש ומחזיק בו דרך קבע כתב אישום והוא יורשע.

13. מנגד, בכל נקודת זמן נדרש בית המשפט לבחון אם קיים צורך בהמשך החזקת הרכב, וזאת בשים לב לפגיעה בקניינה של המבקשת ובחלופות תפיסה אפשריות. ובענייננו, נתתי דעתי גם לכך שאמנם מתנהלת חקירה, אך נכון לעת הזו המבקשת לא נחקרה אודות הרכב וכך גם לא פלוני אשר לפי החשד עושה ברכב שימוש דרך קבע.

14. לפיכך אני סבורה, כי על אף שהחזקת הרכב בידי המשטרה היא לתכלית ראויה, הרי שבאיזון הכולל ושקלול כל הנדרש, יש להורות על תנאים לשחרורו.

15. לפיכך, אני מורה כי הרכב ישוחרר לטובת המבקשת בתנאים כדלקמן:

א. הפקדה במזומן או בערבות בנקאית צמודה בסך של 25% משווי הרכב על פי מחירון יצחק לוי. ככל שיש מחלוקת בין הצדדים באשר לשווי הרכב, יודיעו באי-כוח הצדדים לבית המשפט בתוך 5 ימים מה שווי הרכב על פי הערכתם;

ב. רישום עיקול לטובת המדינה;

ג. איסור על ביצוע עסקה ברכב עד סוף תקופת התפיסה הראשונה. ככל שיידרש חילוט, יועבר הרכב ללא דיחוי לידי המדינה;

ד. פוליסת ביטוח מקיף לטובת המדינה הכוללת סעיף שעבוד על הביטוח לטובת המדינה.

16. על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, אני מורה כי ההחלטה תכנס לתוקף ביום 29.6.22 בשעה 12:00.

17. התיק יועבר למזכירות לצורך החזרתו ליחידה החוקרת.

18. המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.